

i saadanne Spørgsmaal underordne sig 3 ministerielle Embedsmænd; jeg overlader til det ærede Medlem fra Vinderup at optræde saaledes som Rigsdagsmand. I øvrigt tror jeg ikke, den højtærede Minister har Ret i, at der begaas Barnemord; jeg tror, at Barnet var dødfødt. Det har ikke været hverken Regeringen eller det radikale Parti eller Socialdemokraterne muligt at puste Liv i dette uhyggelige Væsen. — Jeg vil sluttelig tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, fordi det retlige interesserer ogsaa mig paa Arvefæsternes Vegne, om han tror, det kan nytte Arvefæsterne noget at anklage Herremændene for Aager. Den højtærede Minister oplyste, at det var Aager, og jeg føler det netop som en blodig Retskrænkelse, hvis en saadan Anklage da ikke med Virkning kan rejses.

J. C. Christensen: Paa nærværende Tidspunkt og af Hensyn til, at Hovedpunktet af Sagen jo staar urokeligt, skal jeg fatte mig i yderste Korthed. Hovedpunktet i Sagen er nemlig dette, at naar Flertallet her i Tinget faar forkastet Flertallet af Fællesudvalgets Indstilling, saa er Bordet ganske blankt, saa har det gjort rent Bord, saaledes at alle de Tilbud, som virkelig kunde komme mange Tusinde Mennesker til gode, er borte. Al Diskussion om, hvad der kunde være sket, hvad man har tilsigtet, og alt saadant, er i Virkeligheden ørkesløs. Her er kun Tale om, hvem der nu bedst klarer sig o. s. v. Det har ikke meget at sige, naar man ser praktisk paa Tingene, og naar det derfor fra radikal Side er hævdet, at de i Fællesudvalget har stillet et Forslag, hvorved man kunde komme udenom Spørgsmaalet om det retlige Grundlag, og hvorved man imødekom Præsteenker o. s. v., saa har det ikke meget paa sig. Det var en ren formel Maade at komme udenom Spørgsmaalet paa, og desuden fik det Forslag, som de Radikale havde stillet i Fællesudvalget, jo ikke en Gang Tilslutning fra socialdemokratisk Side. I Virkeligheden naaede de 2 Forslagsstillere i Udvalget ikke videre end til at faa deres egne Stemmer derfor, saa det er ikke værd at fremhæve dette ved denne Behandling; det har aldeles ikke noget at sige.

Det ærede Medlem, der talte her paa Socialdemokratiets Vegne (Andreasen), var meget stærkt inde paa Venstres Stilling. Jeg kunde svare med at sige: Hvorledes staar egentlig Socialdemokraterne i det? De undlod at stemme, da vi sidst havde

Sagen til Behandling, ud fra den Betragtning, at de slet ikke vilde stemme for det Princip, som Venstre den Gang havde fremsat, nemlig om Moratoriet. Det vilde de ikke den Gang. Men i Dag vil de stemme netop for det for at undgaa noget værre. Men hvad er dette værre, de vil undgaa, og som er saa slemt, at de endogsaa vil stemme for et Princip, som de absolut ikke vilde ind paa sidst, da vi havde Sagen til Behandling? Dette værre er netop det, de selv har stillet Forslag om under Forhandlingen i Fællesudvalget. Vi har her hørt, hvorledes deres Ordfører nævnedes Paragraf for Paragraf det samme, som de havde haft fremme i Fællesudvalget — naturligvis plus noget mere... (Munterhed)... Ja, men det er dog Sagen, at naar Princippet ikke er værre, end at man selv er Forslagsstiller til det i Fællesudvalget, er det besynderligt, at man er saa forhærdet at sige nu: Saa stemmer vi for noget, som vi tidligere fandt rent galt, for at komme udenom noget meget værre. Dette meget værre, som de vil undgaa, er jo, at de kom til at gøre Ret og Skel imod de Tiendeydere, der har afløst deres Tiende, hvoraf sandelig mange er Smaafolk, og dernæst, at de kom til at yde Hjælp til dem, som sidder med store Jordebogsafgifter og svarer den store Kapitelstakst. Det er dette, de nu kalder værre. De Herrer, som nu er saa ivrige og ser saa stærkt nedsættende paa filosofiske Tanker, kommer her med Tanker, som det er ganske vanskeligt for jævne Mænd at forstaa. Men Hovedsagen er det, at her staar vi og stemmer, og de, der stemmer mod Flertallets Forslag, gør, som sagt, rent og bart Bord.

Men her er alligevel et lille Lyspunkt i Sagen, og det vil jeg gerne fremhæve; for mig gælder det, at vi faar noget ud af Sagen. Og den højtærede Landbrugsminister har sagt, at han stiller sig velvilligt til Tanken i Flertallets Forslag og gerne vil hjælpe til, at vi fik den Hjælp til Tiendeyderne og Jordebogsafgiftsyderne; og den højtærede Justitsminister har uddybet dette og sagt, at det vilde Ministeriet. Jeg forventer derfor i en nær Fremtid Forslag fra Ministeriet i disse Retninger. Da tror jeg, Ministeriet vil faa en heldigere Haand, end det har haft i Spørgsmaalet om Kapitelstaksterne, for det kommer da med Forslag, som allerede har faaet Flertal i Landstinget, og som der er stærk Stemning for i Folketinget, uagtet det i Dag bliver forkastet; thi de øvrige Repræsentanter i Folketinget har udtalt de-